

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14Csp/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202294
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4318202294.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1. N. Š., J.. XX. XX. XXXX, G. L. S., Y. XXXX/X, korešpondenčná adresa X., O. X/XXXX, 2. V. Š., J.. XX. XX. XXXX, G. X., O. X/XXXX, obaja žalovaní zast. Mgr. Janou Hoksovou, advokátkou, so sídlom Volkovce, J. Kalinčiaka 13, o zaplatenie 3.138,21 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.138,21 eura, úroky zmluvné aj sankčné vo výške 1.357,08 eura, zmluvné úroky vo výške 9,56% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 28. 05. 2018 sa žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal zaplatenia sumy 3.138,21 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že dňa 14. 07. 2010 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci zmluvu o úvere č. 0307958289. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaní svojimi podpismi na zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky v sume 3.500 eur. Žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné prostriedky podľa zmluvných dokumentov. Žalovaní neplnili úver riadne a včas. V zmysle obchodných podmienok v spojení s § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka je žalobca oprávnený vyzvať na plnenie všetkých alebo ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov, resp. žalovaných, ktorí v takom prípade sú povinní plniť záväzky voči žalobcovi spoločne a nerozdielne. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 14. 08. 2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní časť dlžnej sumy z úveru zaplatili. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu žalovaní vykonali dňa 03. 01. 2018. Od tohto dňa však žalovaní žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonali. Na základe toho sú ku dňu 30. 04. 2018 povinní zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 3.138,21 eura, dlžné úroky do 30. 04. 2018 vo výške 1.357,08 eura, zmluvný úrok vo výške 9,56% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Uznesením zo dňa 13. 06. 2018 č.k. 14Csp/39/2018-127 súd v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaných, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrili k žalobe doručenej súdu dňa 28. 05. 2018, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú, označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú. Spolu s výzvou na vyjadrenie bola žalovaným doručená aj žaloba s prílohami, ako aj poučenie spotrebiteľa. Žalovaná v 1. rade žalobu prevzala dňa 18. 06. 2018 a žalovaný v 2. rade dňa 19. 06. 2018, avšak v lehote 15 dní sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrili.

3. Pred konaním prvého pojednávania vo veci si žalovaní zvolili právneho zástupcu, ktorý sa však na pojednávanie pre krátkosť času a nemožnosť substitúcie nemohol dostaviť, preto súd vec odročil.

4. Následne súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ako ani právny zástupca žalobcu a tiež žalovaná v 1. rade, ako ani žalovaný v 2. rade. Termín pojednávania mal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu riadne doručený, svoju neúčast riadne ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaní v 1. a 2. rade svoju neúčast neospravedlnili, avšak pojednávania sa zúčastnila ich právna zástupkyňa, preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade.

5. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní uviedla, že čo sa týka uplatneného nároku, žalovaní nepopierajú skutočnosti uvedené v žalobe, avšak ocitli sa v zlej životnej situácii, ktorá im neumožňuje ani v súčasnosti predmetný dlh riadne splatiť, tak ako to uplatňuje žalobca žalobou, pričom v prípade, že súd žalobe vyhovie, navrhujú, aby im boli umožnené čo najnižšie splátky, a to maximálne vo výške 15 - 20 eur. Poukázala na to, že situácia na strane žalovanej v 1. rade sa ešte zhoršila, nakoľko so žalovaným v 2. rade už nežije v spoločnej domácnosti. Celá finančná situácia je medzi nimi veľmi komplikovaná. Momentálne je žalovaná v 1. rade samoživiteľkou rodiny, pričom vo svojej starostlivosti má maloletého syna. Toto konanie bohužiaľ nie je jediným, ktoré je voči nim, ako účastníkom, vedené. Iné konanie bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 17Csp/135/2016-64, išlo o toho istého žalobcu a súd rozhodol, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 4.296,27 eura, spolu s 9,25 % úrokom z omeškania od 01. 09. 2016. Napriek tomu, že aj v tomto konaní požadovali splátky, tu im to žiaľ umožnené nebolo. V konaní na Okresnom súde Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18Csp/10/2017, žalobca Intrum Slovakia, a.s., súd rozhodol, že žalovaná v 1. rade je povinná zaplatiť sumu 4.482,02 eura s 5,25 % úrokom z omeškania od 20. 02. 2014 do zaplatenia, ktorá suma jej bola povolená splácať vo výške 50 eur mesačne. Zároveň dodala, že má ešte vedomosť o ďalších dvoch sporoch, ktoré sú na súdoch, avšak životná situácia je taká, že obaja žalovaní zvažujú osobný bankrot. Čo sa týkalo majetkových pomerov, uviedla, že žalovaná v 1. rade má príjem vo výške 604 eur, z ktorého sa vykonávajú zrážky vo výške 439,77 eura a žalovaný v 2. rade má invalidný dôchodok vo výške 204 eur.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

7. Dňa 14. 07. 2010 bola uzatvorená zmluva o úvere, pôžička na bývanie medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou v 1. rade ako dlžníkom a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť dlžníkovi úver v zmysle parametrov - výška úveru 3.500 eur, výška mesačnej splátky 57,95 eura, poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66 eura, výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu 59,61 eura, výška úrokovej sadzby 12,9%, RPMN 11,47%, priemerná RPMN 13,77%, celková výška nákladov 3.042,72 eura, základný súbor poistenia, dátum 1. splátky 20. 08. 2010, dátum konečnej splatnosti úveru 20. 07. 2020, dátum každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 120, účel pôžičky - oprava kúpeľne.

8. Súčasťou zmluvného vzťahu boli Všeobecné obchodné podmienky, platné dňa 24. 05. 2010, obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie, verzia 1/2010 a tiež sadzobník poplatkov, účinný od 1. júla 2010, v rámci ktorého bol uvedený poplatok za poskytnutie úveru na účet v PB s uzatvorením poistenia schopnosti splácať úver 2% zo sumy úveru, 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 eura, 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 eura, výzva na splatenie celého úveru s príslušenstvom 3,32 eura, poistenie schopnosti splácať splátky pre prípad smrti, invalidity a práceneschopnosti - základný súbor poistenia pri pôžičke od 3.500 eur do 5.000 eur vrátane 4,95 eura mesačne.

9. Podaním zo dňa 29. 07. 2015 žalobca zaslal žalovaným v 1. a 2. rade upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, v rámci ktorej uviedol, že žalovaní podstatným spôsobom porušili ustanovenia Zmluvy

o úvere č. 0307958289 zo dňa 14. 07. 2010 a Obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke do dňa podania neuhradili svoje záväzky voči žalobcovi. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ich upozornil, že ku dňu 28. 07. 2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 855,44 eura, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 829,29 eura, poplatkov vo výške 26,15 eura a poistné 0 eur. Výška sankčného úroku za každý deň omeškania je 0,12 eura. Záverom dodal, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Uvedené upozornenie bolo odovzdané na poštovú prepravu, čo vyplynulo z podacieho hárku č. EPH005014905.

10. Podaním zo dňa 14. 08. 2015 žalobca vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy a to z dôvodu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere č. 0307958289 zo dňa 14. 07. 2010 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, sa stala úverová pohľadávka k 14. 08. 2015 predčasne splatnou v celom rozsahu a predstavuje istinu 3.138,21 eura, úrok 240,89 eura, poplatky za upomienky 29,65 eura. Výzvu na úhradu dlžnej sumy žalovaná v 1. rade prevzala dňa 25. 08. 2015 a žalovaný v 2. rade dňa 25. 08. 2015.

11. Okrem toho bol v konaní predložený aj aktuálny stav úveru ku dňu 30. 04. 2018, z ktorého vyplývalo, že žalobca žalovaným uhradil sumu 3.500 eur, pričom žalovaní túto sumu čerpali vo výške 3.430 eur a suma 70 eur bola použitá na úhradu poplatku. Celková úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 9,56% ročne. Do zosplatnenia zostali neuhradené úroky zmluvné aj sankčné vo výške 1.208,12 eura (položka pohľadávkový účet - úroky), od zosplatnenia do 30. 04. 2018 zostali neuhradené zmluvné aj sankčné úroky vo výške 148,96 eura (položka úroky na účte ČR), súčet predstavoval žalovanú sumu vo výške 1.357,08 eura. Zosplatnenie nastalo 14. 08. 2015 vo výške 2.549,81 eura a tiež v predpísaných, ale neuhradených splátkach. Okrem toho na poplatkoch bola zaplatená suma 376,30 eura. Splátky žalovaných boli započítané na splátky od 20. 08. 2010 do 20. 02. 2012 a následne od 20. 10. 2012 do 20. 05. 2014, dňa 20. 06. 2014 suma 29,06 eura, pričom posledná čiastočná úhrada bola vykonaná dňa 03. 01. 2018 vo výške 5 eur.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

15. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

22. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

23. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

24. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej predpisov občianskeho práva.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

27. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver. Zároveň bolo potrebné úverovú zmluvu posúdiť aj ako spotrebiteľskú zmluvu a aplikovať na ňu nielen ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzal pritom z toho, že o spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy

a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naproti tomu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo bol aj daný prípad. Navyiac, ani žalobcom ako dodávateľom uvedené popierané nebolo, preto súd vychádzal nielen z úpravy úverovej zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa a aplikácie právnych predpisov priaznivejších pre spotrebiteľa podrobil zmluvu súdnej kontrole aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a taktiež zákona o ochrane spotrebiteľa.

28. Podrobilac Zmluvu o úvere, pôžička na bývanie súdnej kontrole, súd zistil, že žaloba žalobcu bola podaná v celom rozsahu dôvodne. Vychádzal pritom z toho, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, ktorá má zákonom predpísané náležitosti a je v nej jasne a jednoznačne uvedené, že poskytnutá suma predstavuje sumu 3.500 eur, pričom za podmienok riadneho splácania žalovaní vrátia sumu zvýšenú o 3.042,72 eura a to pri pevnej úrokovej sadzbe vo výške 12,9% ročne uvedenej v zmluve (v aktuálnom stave úveru vo výške 9,56% ročne a aj vyčíslenej), ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 11,47% a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 13,77%. Okrem toho bolo dohodnuté, že žalovaní budú plniť v počte mesačných splátok 120 vo výške mesačnej úhrady 59,61 eura, ktorá predstavovala úhradu úrokov a istiny, ako aj poistenie vo výške 4,95 eura a poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eura. Splátky úveru boli splatné mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej mesačnej úhrady do 20. 08. 2010 a konečná splatnosť úveru bola vymedzená dňom 20. 07. 2020 a predstavovala dobu trvania zmluvy v rozsahu 120 mesiacov. Okrem toho boli zmluvnými stranami dohodnuté aj poplatky v zmysle Sadzobníka poplatkov. Na znak súhlasu zmluvné strany zmluvu podpísali dňa 13. 07. 2010 žalovaní a žalobca dňa 14. 07. 2010. Súčasťou zmluvného vzťahu boli Všeobecné obchodné podmienky, platné dňa 24. 05. 2010, obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie, verzia 1/2010 a tiež sadzobník poplatkov, účinný od 1. júla 2010, v rámci ktorého bol uvedený poplatok za poskytnutie úveru na účet v PB s uzatvorením poistenia schopnosti splácať úver 2% zo sumy úveru, 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 eura, 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 eura, výzva na splatenie celého úveru s príslušenstvom 3,32 eura, poistenie schopnosti splácať splátky pre prípad smrti, invalidity a práceneschopnosti - základný súbor poistenia pri pôžičke od 3.500 eur do 5.000 eur vrátane 4,95 eura mesačne. Následne z vykonaného dokazovania (konkrétne aktuálneho stavu úveru ku dňu 30. 04. 2018) vyplynulo, že žalovaným bola poskytnutá suma 3.500 eur, túto aj riadne čerpali a tiež z nej uhradili poplatok za poskytnutie úveru, avšak v zmysle zmluvného záväzku dlžnú sumu žalobcovi v celom rozsahu neuhradili. V dôsledku omeškania žalovaných so splácaním dlžnej sumy, bolo zo strany žalobcu realizované upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 29. 07. 2015 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a keďže nedošlo k úhrade dlžnej sumy, čo vyplýva z výpisu z účtu, žalobca pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a to k 14. 08. 2015, pričom k tomuto dátumu dlžná suma predstavovala sumu 3.408,75 eura a pozostávala z istiny vo výške 3.138,21 eura, úrokov vo výške 240,89 eura a poplatkov vo výške 29,65 eura. Vychádzajúc z uvedeného súd mal za to, že zo strany žalobcu boli splnené zákonom predpísané náležitosti na vyhlásenie úveru za predčasne splatný, ako aj bol dodržaný zákonom stanovený postup a požadovaná istina bola správne vypočítaná v sume 3.138,21 eura, nakoľko vyplývala z predloženého výpisu z účtu. Po zosplatnení žalovaní realizovali čiastočné úhrady a tie v zmysle zmluvných podmienok boli v prvom rade započítané na úhradu poplatkov vo výške 29,65 eura a následne úrokov, ktoré každým dňom narastali o 0,12 eura, o čom boli žalovaní poučení vo výzve. Zvyšnými položkami v žalobnom návrhu boli úroky a úroky z omeškania a to v kapitalizovanej, ako aj nekapitalizovanej forme.

29. V prvom rade sa súd zaoberal výškou úrokov v rozsahu 9,56% ročne a dospel k záveru, že úrok je v súlade s právnymi predpismi, neodporujúci dobrým mravom. Prihliadol pritom na to, že ukazovateľom výhodnosti úveru je údaj obsiahnutý v RPMN (ročná percentuálna miera nákladov), ktorá v danom prípade bola vo výške 11,47% a tiež zabezpečeniu záväzku. Navyiac, pozornosti súdu neušlo, že v zmluve o úvere bola uvedená výška úrokovej sadzby 12,9% ročne, avšak keďže požadovaná úroková sadzba, vyplývajúca aj z aktuálneho stavu úveru bola nižšia, súd ju považoval za súladnú so zákonom a najmä v prospech spotrebiteľa.

30. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie úroku 9,56% ročne, súd mal za to, že tento nárok je dôvodný nielen z dlžnej istiny do zosplatnenia, ale aj po zosplatnení úveru. Vychádzal pritom z rozhodovacej praxe Krajského súdu v Nitre (sp. zn. 7Co/304/2016) a taktiež ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, ktorý nerieši, či je možný súbeh úroku z úveru a úroku z omeškania po splatnosti úveru. Odsek 3 upravuje len to, že úroky je dlžník povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov

v prípade, ak dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník neupravujú povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučujú dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. V tejto súvislosti Najvyšší súd ČR v rozsudku z 27. 06. 2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti úveru veriteľovi nevrátil. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Najvyšší súd nesúhlasil s právnym záverom odvolacieho súdu, že úroky podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno zásadne dohodnúť len na dobu dohodnutej splatnosti istiny a že od tohto okamžiku zmluvné úroky nenabiehajú a nastupujú úroky z omeškania. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24. 07. 2014, sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok z omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj z pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. V danom prípade preto patrí žalobcovi požadovaný úrok vo výške 9,56% ročne do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, teda do vyhlásenia predčasnej splatnosti zo splatnej, ale nesplatennej splátky istiny, ako aj po vyhlásení predčasnej splatnosti z nesplatennej istiny.

31. Rovnako tak žalobcovi patrí aj úrok z omeškania a to z dôvodu, že žalovaní sa dostali so splácaním požičanej sumy do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania a to s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý je priaznivejší pre spotrebiteľa. Vyhodnotiac omeškanie žalovaných súd mal za to, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi vznikol odo dňa nasledujúceho po omeškaní s plnením prvej splátky, preto úroky z omeškania priznal v kapitalizovanej, ako aj nekapitalizovanej forme tak, ako si ich žalobca vyčíslil.

32. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, preto žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.138,21 eura, úroky zmluvné aj sankčné vo výške 1.357,08 eura, zmluvné úroky vo výške 9,56% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.138,21 eura od 01. 05. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

33. Ohľadom žiadosti žalovaných uhradiť dlžnú sumu v splátkach, súd ich žiadosti nevyhovel, majúc pritom za to, že žalovaní dlžnú sumu hradili nepravidelne, dostali sa do omeškania a od 03. 01. 2018 nehradili žalobcovi ani splátku vo výške 5 eur, teda nielenže požadovaná splátka vo výške 15-20 eur by bola neprimeraná (len istinu by hradili 157 mesiacov pri splátke vo výške 20 eur), ale ani nebolo preukázané, že by pri majetkových pomeroch žalovaných bola aj takáto splátka zvládnuteľná a rozhodnutie o splátkach by tak bolo len akademické. Súd vychádzal pritom z toho, že príjem žalovaných bol spolu vo výške 808 eur (žalovaná v 1. rade 604 eur, žalovaný v 2. rade 204 eur), u žalovanej v 1. rade boli vykonávané zrážky zo mzdy vo výške 439,77 eura a žalovaní majú jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Okrem toho prihliadnuc aj na majetkové pomery žalobcu, ktorý je síce bankovou inštitúciou, avšak nemožno od neho požadovať, aby znášal riziko úverového vzťahu neprimerane dlhý čas, čo pri splátkach vo výške 15-20 eur by bolo, keďže zmluvný vzťah trvá už od roku 2010 a dlžná istina je splatená len v minimálnom rozsahu. Naviac, súd prihliadol aj na situáciu žalovaných v tom ohľade, že povolenie splátok by nebolo ani v ich záujme, pretože by im neustále narastali úroky a úroky z omeškania, teda úhrada dlžnej sumy a zbavenie záväzku by ich zaťažovalo neprimerane dlhý čas (istinu spolu s úrokmi tak ako boli vypočítané v žalobe by hradili pri splátke 20 eur mesačne v rozsahu 225 mesiacov, t.j. takmer 19 rokov). A to súd nepočítal s úhradami iných záväzkov, ktoré boli zo strany žalovaných prezentované na pojednávaní a ich výška sa rovnala predmetnej výške pohľadávky, ako aj

indícia, že žalovaní majú ešte dva nerozhodnuté spory. Rovnako tak s poukazom na majetkové pomery strán sporu súd nemal ani za preukázané, že by žalovaní boli schopní uhradiť dlžnú sumu s dlhšou lehotou plnenia, ako ani o túto možnosť nežiadali, preto súd rozhodol, že sú povinní dlžnú sumu uhradiť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Samozrejme, uvedené rozhodnutie nebráni, individuálnej dohode so žalobcom ohľadom splatnosti dlžnej sumy.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ako úspešnej strane v spore, priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaní boli v spore neúspešní.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.